Τὰ καλύτερα λαγωνικὰ τῆς ἀστυνομίας ἀνέλαβαν τότε νὰ ἐξιχνιάσουν αὐτὴν τὴν παράδοξη ὑπόθεσι. Καὶ πράγματι, κατώρθωσαν νὰ μάθουν ὅτι πρὸ ἕξη ἀκριβῶς μηνῶν ἡ κόρη τῆς κ. Βάμπρ, ἕνα πολὺ λεπτοκαμωμένο καὶ ἀσθενικὸ κορίτσι, εἶχε παντρευθῆ μὲ συνοικέσιο τὸν Μωρὶς Σαρπινύ. Ζοῦσαν δὲ ἁρμονικά, μέχρι τὴ μέρα ποὺ ὁ Μωρὶς, ἀπὸ μιὰ ἀσήμαντη ἀφορμή, χτύπησε δυνατὰ τὴ γυναίκα του στὸ στῆθος. Φαίνεται ὅμως ὅτι αὐτὸ τὸ χτύπημα τῆς προκάλεσε μιὰ μεγάλη ἀδιαθεσία, γιατί ἀπὸ ἐκείνη τὴ μέρα ἔπεσε στὸ κρεββάτι καὶ μετὰ ἕνα μῆνα πέθανε. Ἡ μητέρα της πήγαινε νὰ τρελλαθῆ ἀπὸ τὴν ἀπελπισία της. Ἀπάνω δὲ στὸν πόνο της, συνέλαβε μιὰ σατανικὴ ἐκδίκησι. Δὲν θὰ κατήγγελε τὸν γαμπρό της στὴν ἀστυνομία γιὰ τὴν πρᾶξι του, ἀλλὰ θὰ τὸν κρατοῦσε κοντὰ της καὶ θὰ τὸν βασάνιζε. Καὶ πράγματι, ὁ Μωρὶς Σαρπινὺ ἄρχισε ἀπὸ ἐκεῖ καὶ πέρα νὰ ὑποφέρη τὰ πάνδεινα. Ἡ κ. Βάμπρ τὸν ἄφηνε νηστικό, τὸν ἔβριζε καὶ τὸν ἔκανε σὰν νευρόσπαστο. Σὲ κάθε του διαμαρτυρία τοῦ ἀπαντοῦσε ὅτι ἦταν ἕνας δολοφόνος καὶ ὅτι θὰ πήγαινε νὰ τὸν καταγγείλη στὴν ἀστυνομία, πρᾶγμα ποὺ τρομοκρατοῦσε τὸν νεαρὸ Σαρπινὺ καὶ τὸν ἔκανε νὰ σκύβη τὸ κεφάλι.

Αὐτὴ ἦταν ἡ ζωὴ τοῦ «ἀγαπημένου» γαμπροῦ τῆς κ.Βάμπρ, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐξαφανίσεώς του. Ἀλλὰ ποῦ εἶχε πάει ὁ Μωρὶς Σαρπινύ ; Μήπως, βαρυεστημένος ἀπὸ τὶς φωνὲς τῆς πεθερᾶς του, τὴν εἶχε ἐγκαταλείψει, ἀδιαφορῶντας ἂν θὰ τὸν ἐπρόδιδε ; Αὐτὴ τὴ σκέψη δὲν τὴν παραδέχτηκε κανένας ἀστυνομικός. Γιὰ νὰ διαφωτίσουν λοιπὸν αὐτὸ τὸ σκοτεινὸ αἴνιγμα, ἀπεφάσισαν νὰ κάνουν λεπτομερῆ ἔρευνα στὸ σπίτι τῆς Λουΐζ Βάμπρ. Ἡ ἔρευνα τῶν ἀστυνομικῶν πράγματι ἀπεκάλυψε πολλὰ περίεργα πράγματα. Σὲ μιὰ κασσέλα τῆς κουζίνας, κάτω ἀπὸ διάφορα παλιὰ ροῦχα καὶ πράγματα, βρέθηκε ἕνας κοπτήρας, σὰν στιλέττο, τὸν ὁποῖον ὁ Σαρπινὺ χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ κόβη τὰ φύλλα τῶν βιβλίων του. Ἦταν σκουριασμένος, ἀλλὰ ἔφερε καταφανῆ ἴχνη ἀνθρωπίνου αἵματος. Στὴν ἴδια κασσέλα βρέθηκε ἐπίσης μιὰ σκαπάνη καὶ ἕνα φτυάρι.

—Τὰ εἶχε ὁ...καϋμένος ὁ Μωρὶς κ' ἐπεριποιεῖτο τὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ, εἶπε στοὺς ἀστυνομικοὺς ἡ κ. Βάμπρ, ποὺ δὲν ἤξερε ὅτι εἶχαν βρῆ καὶ τὸν ἐγκληματικὸ κοπτῆρα. Τὰ φύλαξα ἀπὸ τότε ποὺ ἐξηφανίσθη, γιατί μοῦ θύμιζαν τὴν παρουσία του.

Οἱ ἀστυνομικοὶ χαμογέλασαν εἰρωνικά :

—Ἄλλος κανεὶς δὲν μένει σ' αὐτὸ τὸ σπίτι ; τὴν ρώτησαν.

—Ὄχι, ἀπάντησε ἡ κ. Βάμπρ.

—Δὲν μπῆκε κανεὶς κατὰ τὴν ἀπουσία του ἐδῶ ;

—Ὄχι, εἶπε πάλι ἡ κ. Βάμπρ.

Ἡ μικροῦλα Κάρμεν Μπρυνιὼ

Τὰ λαγωνικὰ τῆς Ἀσφαλείας συνεννοήθηκαν τότε μὲ τὸ βλέμμα καὶ φώναξαν συγχρόνως ἀπότομα στὴν παράξενη γυναῖκα :

—Ποῦ ἔχεις θαμμένο τὸ πτῶμα τοῦ Μωρίς ;

—Γιατί τὸν σκότωσες μὲ τὸν κοπτῆρα ;

—Ἤθελες νὰ ἐκδικηθῆς τὴν κόρη σου ;

Ἡ κ. Βάμπρ χλώμιασε κι' ἄρχισε νὰ τρέμη. Τέλος, βλέποντας ὅτι τὸ ἔγκλημά της εἶχε ἀνακαλυφθῆ, ὡμολόγησε ὅτι πράγματι μιὰ μέρα, ὕστερα ἀπὸ μιὰ ζωηρὴ φιλονεικία, εἶχε σκοτώσει τὸν Μωρὶς Σαρπινὺ καὶ τὸν εἶχε θάψει στὸ ὑπόγειο τοῦ σπιτιοῦ. Ἔπειτα, γιὰ νὰ μὴν ὑποπτευθῆ κανείς, πῆγε καὶ τὸν δήλωσε στὴν ἀστυνομία ὡς ἐξαφανισθέντα. Ἡ ἐγκληματικὴ γυναῖκα πράγματι ἔλεγε ἀλήθεια, γιατί βρέθηκε στὸ ὑπόγειο τὸ πτῶμα τοῦ Σαρπινύ, χιλιοτρυπημένο ἀπὸ τὰ τραύματα τῆς ἀπελπισμένης μητέρας, ποὺ ἤθελε νὰ ἐκδικηθῆ τὴν κόρη της.

Ἡ Λουΐζ Βάμπρ καταδικάστηκε ἀπὸ τὸ Κακουργιοδικεῖο τοῦ Σηκουάνα σὲ εἰκοσαετῆ εἱρκτὴ καὶ σήμερα σαπίζει σ' ἕνα κελλὶ τῶν γυναικείων φυλακῶν.

* * *

Ἕνα ἄλλο οἰκογενειακὸ δράμα, εἶνε καὶ τὸ ἀκόλουθο :

Ἕνα πρωὶ δυὸ ἀστυφύλακες - ποδηλάται, ἐνῶ ἔκαναν τὴν τακτικὴ περιπολία τους στὸ δάσος τῆς Βουλώνης, στάθηκαν ξαφνιασμένοι. Στὴ ρίζα ἑνὸς δένδρου ἦταν ξαπλωμένη μιὰ πεθαμένη μικροῦλα ὡς ἕξη χρόνων. Ἦταν πολὺ κομψὰ ντυμένη καὶ στὸ λαιμό της ἔφερε μιὰ ἄσπρη μεταξωτὴ κορδέλλα, μὲ τὴν ὁποία ὁ ἀπαίσιος δολοφόνος εἶχε στραγγαλίσει τὸ θῦμα του...

Τὸ ἔγκλημα τοῦ δάσους τῆς Βουλώνης ἀναστάτωσε, φυσικά, τοὺς ἀστυνομικούς, καὶ ἡ φωτογραφία τῆς μικρούλας δημοσιεύτηκε σ' ὅλες τὶς ἐφημερίδες, μήπως τυχὸν τὴν γνώριζε κανείς. Κι' ἀλήθεια, τὴν ἴδια κιόλας μέρα παρουσιάστηκε ἔξαλλη στὴν ἀστυνομία μιὰ πολὺ ὄμορφη κυρία καὶ δήλωσε ὅτι ἡ μικροῦλα ἦταν κόρη της κι' ὅτι ὀνομαζόταν Κάρμεν Μπρυνιώ. Κατηγόρησε δὲ ὡς δολοφόνο τῆς μικρῆς τὸν σύζυγό της. Πράγματι, καθὼς ἐξακριβώθηκε, ὁ Ἀντὲ Μπρυνιὼ εἶχε παρασύρει κρυφὰ τὴν Κάρμεν ὡς τὸ δάσος κι' ἐκεῖ τὴν εἶχε πνίξει, γιατί εἶχε πληροφορηθῆ, ὕστερα ἀπὸ ἕξη χρόνια συζυγικῆς ζωῆς, ὅτι ἡ γυναῖκα του εἶχε πολλοὺς φίλους κι' ὅτι τὸ παιδὶ αὐτὸ δὲν ἦταν δικό του. Ἐννοεῖται ὅτι κι' αὐτὸς ὁ ἐγκληματίας βρίσκεταται τώρα στὰ κάτεργα.

* * *

Ἕνα παρόμοιο ἔγκλημα ἦταν κι' ἡ ἀποτρόπαιη δολοφονία ἑνὸς μωροῦ δέκα μηνῶν ἀπὸ τὴν Ζερμαὶν Ντάβιντ, μιὰ μέγιστα τοῦ Παρισινοῦ ὑποκόσμου, ἡ ὁποία γιὰ μερικὲς χιλιάδες φράγκα εἶχε δεχθῆ νὰ πνίξη τὸ νόθο παιδὶ ἑνὸς κάποιου Πὼλ Ἀρέλ ! Κ' αὐτὴ ὅμως συνελήφθη καὶ κλείστηκε στὴ φυλακὴ γιὰ δεκαπέντε χρόνια.

* * *

Ἰδοὺ ἀκόμη καὶ μιὰ ἄλλη οἰκογενειακὴ τραγωδία, ποὺ εἶχε ὅμως ἕνα πολὺ ἀπερεττικὸ τέλος. Ὁ ἥρως της ἦταν ἕνας Πὼλ Γκράπ, λογιστὴς σὲ μιὰ Γαλλικὴ Τράπεζα. Αὐτὸς ὁ ἄνθρωπος ἦταν τρομερὰ ζηλιάρης. Κάθε μέρα ἔκανε τρομαχτικὲς σκηνὲς ζηλοτυπίας στὴ γυναίκα του καὶ τῆς εἶχε κάνει τὴ ζωὴ σωστὴ κόλασι. Ἕνα βράδυ ὁ Γκράπ γύρισε στὸ σπίτι του, μὲ τὸ σκοπὸ νὰ δώση ἕνα τέλος σ' αὐτὸ τὸ...μαρτύριο. Γιὰ πρώτη φορά, ὕστερα ἀπὸ τόσα χρόνια, δὲν ἔκανε σκηνὴ ζηλοτυπίας στὴν ἄτυχη γυναῖκα του. Ὅταν ὅμως πέσαν στὸ κρεββάτι, τὴν ἄφησε πρῶτα νὰ κοιμηθῆ κι' ἔπειτα στήριξε στὸν κρόταφό της τὸ πιστόλι του καὶ τράβηξε τὴν σκανδάλη. Ἡ κ. Γκράπ ἔμεινε στὸν τόπο. Μόλις ὅμως ὁ ἐγκληματικὸς σύζυγός της τὴν εἶδε νεκρή, τὰ ἔχασε ἀπὸ τὸ φόβο του καὶ δὲν ἤξερε τί νὰ κάνη. Στὴν ἀπελπισία του, γιὰ νὰ μὴ τὸν γνωρίσουν οἱ ἀστυνομικοί, φόρεσε μιὰ τουαλέττα τῆς γυναικός του καὶ τρόσκασε κρυφὰ ἀπὸ τὸ σπίτι του. Τὴν ἄλλη μέρα ὅμως τὸ πρωὶ τὸν συνέλαβε ἕνας ἀστυφύλακας ὡς ἄπαρτο, γιατί τὸν ἀνεγνώρισε ὅτι ἦταν ἄνδρας !

Καὶ ὁ ἄτυχος Πὼλ Γκράπ ἀναγκάσθηκε νὰ δηλώση τὴν πραγματική του ταυτότητα καὶ ν' ἀποκαλύψη τὸ φρικαστικὸ ἔγκλημά του.

Μ' αὐτὴ τὴν ἱστορία ὅμως, ἀντὶ νὰ λυπηθοῦν οἱ Παρισινοί, γέλασαν μὲ τὴν καρδιά τους κι' ὁ Πὼλ Γκράπ, ἀντὶ νὰ προκαλέση τὸν οἶκτο τοῦ κόσμου γιὰ τὴν τραγωδία του, ἔγινε νούμερο τῶν θεάτρων καὶ τῶν μιοῦζικ - χώλ.

* * *

Ἐπίσης πρὸ μηνὸς ἕνας νεαρὸς Παρισινὸς ζωγράφος ἐδολοφόνησε τὴ μνηστή του, γιατί τὴν ἐξύλευε καὶ νόιαζε πὼς τὸν ἀπατᾶ. Τὴν παρέσυρε λοιπὸν σὲ μιὰ ἔξοχή, τὴν μέθυσε καὶ τῆς ἔσπασε τὸ κεφάλι μὲ μιὰ μεγάλη πέτρα !... Κατόπιν ὁ δράστης γύρισε στὸ Παρίσι καὶ τρελλὸς ἀπὸ τὴν ἀπελπισία του, θέλησε ν' αὐτοκτονήση, πέφτοντας στὸν Σηκουάνα. Τὸν πρόλαβαν ὅμως καὶ τὸν ἔσωσαν. Κι' αὐτὸς ἀπεκάλυψε στοὺς ἀστυνομικοὺς τὸ ἔγκλημά του :

—Θέλησα νὰ πνιγῶ, εἶπε, γιατί ἔκανα μιὰ τρέλλα. Σκότωσα τὴ μνηστή μου ! Εἶμαι δυστυχισμένος, πολὺ δυστυχισμένος... Ἀφῆστε με νὰ πεθάνω !...

Δὲν πέθανε, ὡστόσο. Ζῆ καὶ περμένει τὴν ἡμέρα τῆς δίκης του, κλαίγοντας πικρὰ γιὰ τὸ τρελλὸ καὶ ἀπάνθρωπο ἔγκλημα ποὺ διέπραξε.

* * *

Ἡ οἰκογενειακὲς τραγωδίες ὅμως, ὅπως κι' ὅλα τὰ ἐγκλήματα, δὲν ἔχουν ποτὲ τέλος. Γι'αὐτὸ κάθε τόσο ἡ ἐφημερίδες δημοσιεύουν συνταρακτικὰ δράματα καὶ αἱματηρὲς τραγωδίες. Ἔτσι πολλὲς φορὲς τελειώνουν στὴν ἐποχή μας τὰ τρυφερὰ εἰδύλλια. Ἂν ἀφιβάλλετε, κυττάξετε καὶ τὶς σελίδες τῶν Ἀθηναϊκῶν ἐφημερίδων.

ΑΝΤΡΕ ΡΟΑΝ

Ἡ Λουΐζ Βάμπρ

ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΑ ΑΝΕΚΔΟΤΑ

ΑΝ ΕΧΗΣ ΤΥΧΗ ΔΙΑΒΑΙΝΕ !...

Ὁ πνευματώδης Γάλλος ποιητὴς καὶ τραγωδὸς Αἰμίλιος Ὠζὲ ἦταν πάμπτωχος καὶ διαρκῶς πεινασμένος. Ἀποφάσισε λοιπὸν νὰ φύγη ἀπὸ τὴν Μασσαλία καὶ νὰ πάη στὸ Παρίσι, ὅπου ἐπρόκειτο νὰ παχθῆ μιὰ τραγωδία του, γιὰ νὰ ἐπιδλέψη προσωπικῶς στὴν....εἰσπραξι τῶν ποσοστῶν του !...

Ἕνας μακρινὸς θεῖος του, πάμπλουτος καὶ φιλάργυρος, τὸν λυτήθηκε ἐπιτέλους καὶ τοῦδωσε δυὸ χιλιάδες φράγκα γιὰ τὰ ἔξοδα τοῦ ταξειδιοῦ του καὶ τῆς ἐκεῖ παραμονῆς του, καθὼς καὶ τῆς ἐπιστροφῆς του, ἂν ἀποτύχαινε ἡ τραγωδία.

Ἀτυχῶς, μόλις ἔφτασε ὁ Ὠζὲ στὸ Παρίσι, κηρύχτηκε ἡ Φεβρουαριανὴ αἱματηρὴ ἐπανάστασις κι' ἀναγκάστηκε νὰ ἐπιστρέψη ἄπρακτος στὴ Μασσαλία, ἐπιστρέφοντας καὶ στὸν θεῖο του τὰ χρήματά του, ἄθικτα σχεδόν !...

Θαυμάζοντας τότε ἐκεῖνος τὴν τιμιότητα τοῦ ἀνεψιοῦ του, ἄφησε γενικὸ κληρονόμο του τὸν Ὠζέ, σὰν ἀπὸ 11 ἑκατομμύρια χρυσᾶ φράγκα κολοσσιαία περιουσία του !...